

FOAIE PAROHIALĂ NOIEMBRIE 2018

tel.0214136570; e-mail: pr.mihai.martinas@hotmail.com; www.catholicamd.ro

SFÂNTA LITURGHIE (V)

Riturile de introducere

Cu acest text vom intra în miezul celebrării euharistice. **Liturghia este compusă din două părți: Liturgia Cuvântului și Liturgia Euharistică, atât de strâns unite între ele, încât formează un singur act de cult.**

Liturghia începe cu câteva rituri pregătitoare și este încheiată de altele. Pentru un creștin convins că la Sfânta Liturghie se întâlnește cu Cristos, cu Dumnezeu, pregătirea începe înainte de a pleca de acasă! El merge la o „Întâlnire”, care este una deosebită, de aceea, se pregătește atât interior, cât și exterior. La Liturghie nu plecăm oricum! Dacă am merge să ne întâlnim cu o personalitate, cu un rege, de exemplu, cum ne-am îmbrăca? Cum ne-am alege cuvintele pe care să i le adresăm? Câtă grijă, emoții și preocupare am avea?! Dar când mergem la Liturghie, cum ne pregătim?!

Când poporul este adunat, celebrarea Sfintei Liturghii se deschide cu **Riturile introductive**, care cuprind: **intrarea preotului; semnul sfintei cruci; salutul adresat poporului:** „Domnul să fie cu voi!”; **actul penitențial:** „Fraților, să ne recunoaștem păcatele...” și „Mărturisesc lui Dumnezeu...”, unde noi cerem iertare pentru păcatele

noastre, și „Doamne, miluiește-ne!”; **imnul Gloria; Rugăciunea zilei sau „colecta”.** Se numește „colecta” nu pentru că acolo se face colecta de oferte, dar pentru că este colecta intențiilor de rugăciune ale tuturor oamenilor, rugăciuni care se înalță spre cer. Scopul riturilor introductive este să facă în așa fel încât „credincioșii, adunați împreună, să formeze o comunitate, să se dispună să asculte cu credință Cuvântul lui Dumnezeu și să celebreze cu vrednicie Sfânta Liturghie”.

Nu este un obicei bun acela de a întârzia la Liturghie! Nu! Liturghia începe cu semnul sfintei cruci, de aceea este bine să ajungem chiar mai devreme, pentru a ne pregăti inima așa cum se cuvine pentru acest „Eveniment” extraordinar!

În timp ce se desfășoară cântecul de intrare, **preotul ajunge în prezbiteriu, sărută altarul în semn de venerație**, și îl tămâiază, atunci când este prescris acest lucru. De ce? **Pentru că altarul este Cristos: „Oferindu-se pe sine însuși pentru mântuirea noastră, el singur rămâne pururi preot, altar și miel de jertfă”** (Prefața a V-a Timpul Pascal). De fapt, altarul, ca semn al lui Cristos, „este centrul aducerii de mulțumire care se îndeplinește în Euharistie” și toată comunitatea, în jurul altarului, care este Cristos, se adună pentru a-l privi pe Cristos, deoarece Cristos este în mijlocul comunității, nu este departe de ea.

Este apoi semnul crucii. Preotul care prezidează îl trasează asupra propriei persoane și același lucru îl fac toți membrii comunității, conștienți că **actul liturgic se îndeplinește „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”**. **Semnul sfintei cruci trebuie făcut bine, nu cu grabă și distragere.** Domnul ne binecuvântează fruntea, capul, mintea, pieptul, unde se află inima, care este sediul iubirii, mâinile și amândoi umerii, și astfel tot trupul nostru este binecuvântat de Dumnezeu și ocrotit de crucea lui Cristos. Toată rugăciunea se mișcă în spațiul Preasfintei Treimi, care este spațiul de comuniune infinită; are ca origine și ca sfârșit iubirea lui Dumnezeu Unul și Întreit, manifestată și dăruită nouă în Crucea lui Cristos. De fapt, misterul său pascal este dar al Treimii, iar Euharistia provine mereu din Inima Sa străpunsă. Așadar, însemnându-ne cu semnul crucii, noi nu numai că amintim Botezul nostru, ci afirmăm că **rugăciunea liturgică este întâlnirea cu Dumnezeu în Cristos Isus, care pentru noi s-a întrupat, a murit pe cruce și a înviat glorios.**

Apoi, preotul adresează salutul liturgic, cu expresia: „Domnul să fie cu voi!” sau alta asemănătoare și poporul răspunde: „Și cu duhul tău!”. **Suntem în dialog, suntem la începutul Sfintei Liturghii și trebuie să ne gândim la semnificația acestor gesturi și cuvinte. Intrăm într-o „simfonie”, în care răsună diferite tonalități de voci, inclusiv timpi de tăcere, pentru a crea „armonia” între toți participanții**, fiind un unic Duh care ne însuflețește pe toți cei prezenți cu același scop, acela de a fi cu Domnul și de a trăi unitatea cu toată comunitatea. **Aceasta este comunitatea care se roagă: ca un cor condus de același dirijor.**

Imediat, preotul care prezidează îi invită pe toți să-și recunoască propriile păcate. Toți suntem păcătoși și de aceea, la începutul Liturghiei, cerem iertare. Nu este vorba doar de a ne gândi la păcatele comise, ci mai mult: este invitația de a ne mărturisi păcătoși în fața lui Dumnezeu și în fața comunității, în fața fraților, cu umilință și sinceritate, ca vameșul la templu. **Dacă într-adevăr Euharistia face prezent misterul pascal, adică trecerea lui Cristos de la moarte la viață, atunci primul lucru pe care trebuie să-l facem este să recunoaștem care sunt situațiile care duc la moartea sufletului nostru pentru a putea învia cu El la viața nouă.** Asta ne face să înțelegem cât de important este actul penitențial, despre care vom vorbi luna viitoare.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Scaunul... lui Dumnezeu

Un domn în vârstă locuia împreună cu fiica sa. Acesta se îmbolnăvi și fiica anunță preotul, ca să-l viziteze. Când ajunse în camera bolnavului îl văzu pe bătrân întins, cu două perne sub cap și cu un scaun gol lângă pat.

- Mă așteptați, îi spuse preotul. Văd un scaun pregătit.

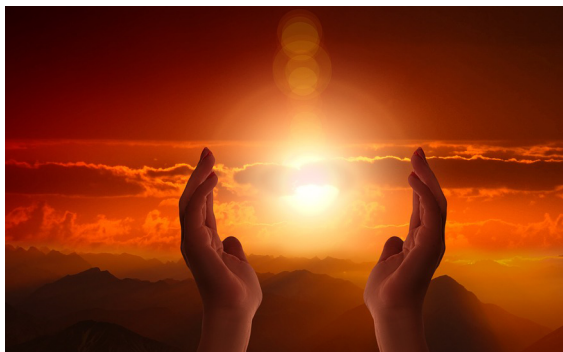
- Ah, scaunul acesta, spuse bătrânul. Închideți ușa, vă rog!

Odată închisă ușa, el continuă:

- Uitați, dumneavoastră, părinte, eu am auzit vorbindu-se la biserică de multe ori despre rugăciune: despre necesitatea, importanța și roadele ei... Dar niciodată nu am înțeles și nici nu am știut să mă rog. Acum patru ani, un mare prieten de-al meu mi-a spus: „Este foarte ușor să te rogi. Tu te așezi pe un scaun și în fața ta așezi un scaun gol. Și vorbești cu Dumnezeu, la fel cum faci cu mine acum, ca și cum El ar sta pe scaun”.

De atunci, tot vorbesc cu Domnul, cu scaunul acesta în față, câteva ore pe zi. Cu ușa închisă, desigur, pentru că dacă ar vedea fiica mea, ar crede că am înnebunit.

După câteva zile, fiica bătrânului a trebuit să iasă la cumpărături. Când s-a întors, l-a găsit pe tatăl ei mort. I-a comunicat preotului că tatăl său murise și i-a mărturisit surprinderea sa pentru postura în care l-a găsit: îmbrățișând scaunul gol de lângă pat și ținându-și capul sprijinit de spătarul scaunului. Preotul, amintindu-și de conversația pe care o avu cu bătrânul, o liniști pe fiica acestuia: „Extraordinar mod de a muri!”.

Să mori îmbrățișându-l pe Dumnezeu. Să mori în brațele lui Dumnezeu. Extraordinar mod de a muri!

Dar ca să mori în felul acesta, trebuie să trăiești în felul acesta: să trăiești îmbrățișându-l pe Dumnezeu; să trăiești în brațele lui Dumnezeu.

Dacă trăim uniți cu Isus, fiindu-i credincioși, vom putea înfrunta chiar și moartea cu speranță și seninătate. Dacă viața mea a fost un drum alături de Dumnezeu, cu încredere în milostivirea sa nesfârșită, voi fi pregătit să primesc ultimele clipe ale existenței mele pământești ca fiind abandonarea supremă și plină de încredere în mâinile lui primitoare, așteptând să-l contempul față în față. Acesta este lucrul cel mai frumos care ni se poate întâmpla: să contempulăm față în față acel chip minunat al Domnului, să îl vedem așa cum este el, frumos, plin de lumină, plin de iubire, plin de duiosie.

ANUNȚURI

• **În perioada 1-8 noiembrie** se poate dobândi în fiecare zi o indulgență plenară pentru răposați. În acest scop se cere:

- să vizităm cimitirului cu devoțiune recitând rugăciuni pentru răposați (Tatăl nostru; Crezul);
- să fim spovediți;
- să primim Sfânta Împărtășanie;
- să ne rugăm după intenția Sfântului Părinte Papa.

• **Duminică, 25 noiembrie**, va fi Solemnitatea *Cristos, Regele Universului*.

În această zi, când Biserica recunoaște și mărturisește suveranitatea lui Cristos peste întreaga Creație, îl adorăm într-un chip deosebit pe Isus prezent în Preasfântul Sacrament. În biserica noastră parohială, adorația se va desfășura după următorul program

de la ora 15:00, tinerii;

de la ora 16:00, familiile;

de la ora 17:00, toată comunitatea.

• **Pe 2 decembrie** este prima duminică din Advent. Cu această zi începe perioada de pregătire pentru Solemnitatea *Nașterii Domnului, Crăciunul*. Specifică acestui timp este devoțiunea *Rorate*, pe care o vom celebra în zilele de marți și joi, dimineața, la ora 7:00, și seara, la orele 18:00.

Program religios

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- de luni până vineri, la orele: **7:00, 8:00 și 18:00**.
- sâmbata, la orele: **8:00 și 18:00**.
- duminica și în sărbătorile de poruncă, la orele: **9:00; 11:00; 18:00**.

Sfântul Rozariu și Coronița milostivirii lui Dumnezeu:

- în fiecare seară, la **17:15**
- duminica, la orele: **8:15; 10:15**.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, pentru o oră, rămânem în Adorație euharistică și în rugăciune pentru a ispăși și a repara ofensele aduse Preasfintei Inimi a lui Isus și Inimii Neprihănite a Mariei.
- în fiecare primă joi din lună se face adorație continuă. După Sf. Liturghie de la **ora 8:00** se expune Sfântul Sacrament până la **ora 17:00**.
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la **ora 18:00**, și duminica, de la **ora 17:30**.